

Щоб у серці ясніла любов

*Треба мати душу з перламутрів,
Щоб любити так, як любиш ти,
Наробити в серці візерунків
І в квітчасту ніжність заплести.*

Ці рядки належать перу надзвичайно талановитого тринадцятирічного хлопчика Петра Катеринича, поезіями якого і раніше захоплювалися наші читачі. Спокійний і наполегливий, старанний учень Любиковичівської школи любить малювати і захоплюється історією рідної землі. Бореться з замислуватими математичними рівняннями і задачами, живе у світі літературних героїв під час читання художніх творів.

Дуже любить Петрик поезії Тараса Савченка, Григіра Тютюнника. Каже, що писати почав після знайомства з творчістю Лесі Українки ще у 9 років. Так, під враженням від прочитаного з'явився вірш "Тополя". Щоправда, першими надрукованими стали поезії "Дзвоник" та "Колискова пісня" вже через рік. Хлопчик зізнається, що писати він любить на природі і про природу. Каже, що без сонця, неба, безкраїх лісів і натхнення не приходить. Вчителі Петра Катеринича відзначають його дорослі погляди на суспільні проблеми, кажуть, що до поставлених завдань ставиться дуже відповідально. До прикладу, оголосять про якийсь літературний конкурс у районі, за якийсь час Петро уже написав цілу збірку поезій та представив її на суд журі. Чимало літературних змагань було у житті хлопця. У 2005 р. він зайняв 1-е місце у конкурсі "Мій голос віддаю на захист природи" в рамках акції "Молодь і довкілля". Тут за вірш "Квітковий рай"

Петро отримав похвальну грамоту і цінний подарунок. Має грамоту і за участі у конкурсі "Діти проти спортивного полювання" за казку "Олень по імені Рол", переміг у районному літературному конкурсі "Вони виконували присягу". Нагороджений подарунками за твір "Материнський біль". Ще у п'ятому класі посів перше місце у Міжнародному районному конкурсі ім. Петра Яцика з української мови і літератури. Про знання рідної мови свідчить перемога в конкурсі "Знавці рідної мови", зайняв перше місце у районному конкурсі "Об'єднаймося, брати мої".

Талановитий хлопчик у майбутньому мріє стати журналістом. Свою дитячу мрію вже зараз реалізує в дійсність. Тепер він головний редактор власної домашньої газети. Каже, що абсолютно всім завдячує своїм батькам; Такого розуміння, підтримки і стремління правильно спрямувати сина у життєву путь зустрінеш не часто. Саме батьки познайомили Петра з творчим колективом Сарненської районної газети. Мама Світлана - стала ініціатором знайомства з редакційним колективом "Вільного слова".

Надзвичайно чуттєвий хлопчик любить писати про людські почуття. Його поезії про світле сонечко і радісних пташок, про барвисті квіти і цікаві тваринки. А скільки любові до всього оточуючого, до людей, скільки розуміння такого незбагненого світу:

Вже ранок на Спаса,
Ледь хмарки з'явилися,
І люди вже йдуть до церков,
Водою святою дзеркальною вмитись
Щоб в серці ясніла любов.

Світлана БЕРЕЗНЮК